

**Транскрипт аудио записа са
главног претреса одржаног дана 13.07.2015. године**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 6/14 против оптуженог Шиник Горана због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО 3/14 од 08.04.2014. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на претрес приступили заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,

Оптужени Шиник Горан, бранилац оптуженог адвокат Марко Миловић за кога се по заменичком пуномоћју које прилаже јавља адвокат Небојша Авлијаш.

Добро, ја сам обавештен да је ту Аница Виштица, је ли тако, оштећени сведок Аница Виштица.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

наставља се главни претрес у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Испитивање сведока Виштица Анице

Изволите. Знате, Ви, Ви, жваку, жваку. Имате жваку? Добар дан.

Сведок Аница Виштица: Добар дан.

Председник већа: Дајте ми Ваш неки документ који имате.

Сведок Аница Виштица, идентитет утврђен увидом у путовницу број [REDACTED]

Добро.

Анице како сте путовали? Да не буде да питамо о послу што би рекли, како сте путовали?

Сведок Аница Виштица: Путовала сам колима.

Председник већа: Како сте стигли?

Сведок Аница Виштица: Па добро, па оно иде добро.

Председник већа: Је ли можете да стојите?

Сведок Аница Виштица: Могу, могу, засад.

Председник већа: Ви кажите када не будете могли, ако не будете могли. Ви сте дали личне податке Окружном тужилаштву у Бања Луци, 21. фебруара 2005. године, ја ћу рећи, па Ви само ако се нешто мењало у међувремену. Име оца је [REDACTED] је ли тако?

Сведок Аница Виштица: Да.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок Аница Виштица: Да.

Председник већа: Добро. Боравиште је [REDACTED]

Сведок Аница Виштица: Да, то је рођење, а ово је гдје живим.

Председник већа: А пребивалиште је у [REDACTED] је ли тако?

Сведок Аница Виштица: Да, да.

Председник већа: Несродни сте са окривљеним? Нисте у сродству ни са ким овде? Добро.

Дакле, са личним подацима као на записнику о саслушању сведока пред Окружним тужилаштвом Бања Лука од 21.02.2005. године, поучена о својим правима из члана 50 ЗКП-а да има право да поднесе предлог и доказе за остваривање имовинско правног захтева и да предложи привремене мере за његово обезбеђење, укаже на чињенице и да предлаже доказе који су од важности за предмет доказивања, ангажује пуномоћника из реда адвоката, разматра списе, разгледа предмете који служе као доказ, буде обавештена о одустанку јавног тужиоца од кривичног гоњења, поднесе приговор против одлуке јавног тужиоца да одустане од кривичног гоњења, присуствује на главном претресу и учествује у извођењу доказа, поднесе жалбу против одлуке о

трошковима кривичног поступка и досуђеном имовинско правном захтеву, буде обавештена о исходу поступка и да јој се достави правноснажна пресуда, предузима друге радње када је то одређено овим закоником, није у завади, упозорена да лажно сведочење представља кривично дело и да је дужна да током испитивање говори истину и да не сме ништа да прећути, поучена да није дужна да одговори на одређена питања ако је вероватно да би тиме себе, чланове своје породице или блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и да је дужна да обавести суд о свакој промени адресе све до правноснажног окончања овог кривичног поступка. Дакле, бићете саслушани у својству сведока, сада све ово, али оно најважније ћу Вам поновити, да сте дужни да говорите истину, и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе, или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испричаћу Вам и текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи да, да га не понављам. Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем....

Сведок Аница Виштица: Заклињем се својом.....

Председник већа: Не, ја ћу рећи, а Ви ћете само рећи да.

Сведок Аница Виштица: Уреду.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Аница Виштица: Да.

Председник већа: Добро. Дакле, након што је потврдно одговорила на саслушани текст заклетве, изјави:

Ви знате што сте овде?

Сведок Аница Виштица: Молим.

Председник већа: Знате зашто сте овде?

Сведок Аница Виштица: Знам.

Председник већа: Знате који је догађај у питању?

Сведок Аница Виштица: Знам.

Председник већа: Ви сте дали неку изјаву 21. фебруара 2005. године пред Окружним тужилаштвом у Бања Луци, не знам да ли се сећате те изјаве, па је моје питање да ли остајете при тој изјави и да нам наравно поновите догађај о коме је реч?

Сведок Аница Виштица: Па остајем при тој изјави, само сам ја тада рекла да оно не знам ни ја како ми је то испало, али сам када је показао господин слику да ли је то та особа....

Председник већа: Ајте нам све испочетка, па ћемо ми да видимо шта и како је. Испочетка да Вас чујемо.

Сведок Аница Виштица: Кажем питао ме да ли је, показао ми је ту слику.....

Председник већа: Доћи ћемо до слике, ајдемо цео догађај. Дакле где сте живелиу том периоду, са ким сте живели, где је ко радио? Ајте, чега се сећате.

Сведок Аница Виштица: Док сам у Градишки била?

Председник већа: Да, да.

Сведок Аница Виштица: Овако, ја сам радила у болници, а муж је био у творници намештаја радник, директор, и он је радио до задњега дана, фактички док нисмо требали скоро кренути, али јесте да је био малтретиран оно што се каже и трпио све, и кажем имали смо толико неугодних ствари током свих тих година од 1990. па овамо, претило се и бацало се, али ето није нама бачено према стану било ово средство које убија, него је сусједству, зезнули су се. То ми је толико жао било, јер фала Богу да није нико настрадао. И ми смо, у страху да у стану нисмо ни ноћивали, ту и тамо преко дана дођемо, ручамо и одемо. Једно време смо били отишли доље у Херцеговину, е онда је прво полугодиште када је прошло, оно некако стање, муж вели враћамо се, са двије млађе ћерке, јер су оне ишле у осмогодишњу школу и вратили смо се. Међутим, зло је даље било и спремали смо се да изиђемо у Хрватску. Први дан нисмо, чекали смо можда је што одгонетнуто, други дан, аутобиси су....

Председник већа: Је ли се сећате датума неког, је ли се сећате....

Сведок Аница Виштица: 02.09.

Председник већа: Које године?

Сведок Аница Виштица: 1992. године, у другом мјесецу, 1992., и оставили су нас кроз тамо до пред ноћ, на самоме том прелазу овамо на Градишкој страни, из аутобуса смо сви изашли, и прозивали су нас, ушли смо сви у аутобус, неко је био испребијан и тако, е сада би требало кренути, они су мога мужа позвали да изиђе....

Председник већа: Ко, како, то нам мало....

Сведок Аница Виштица: А ко је....

Председник већа: Колико њих?

Сведок Аница Виштица: Ми нисмо, тројица су њих, та дотична особа која се терети стајао је по страни цјело време док је аутобус ту био, он и још двојица. И увјек су ту кружили и сада када је то муж ми изишао, ја сам, контра и ја он сједили, а ћерке су сједиле овамо на средини аутобуса, и не могу видјети, он је само изишао, него сам чула од пријатеља који станује близу, сада је умро, јер он је у Градишки живио годинама и зна те људе, и потврдио је тако и тако. Међутим, онда су, прошло је боме добрих сат времена да су ови који су предводили испред Црвеног крижа, вели госпођо Ви можете наставити пут са дјецом каже, а муж је одведен на полицију. Уреду реко ја

не настављам пут, јер нормално да би се тврдило да је мој муж отишао ко што су после његовој сестри говорили и штошта друго, одем на полицију са двоје дјеце, нормално тамо чекам испред полиције, човек питам није, одем у војну базу исто није, заова ми радила у полицијском на особним исказницама, и свог шефа назвала и пита, непознати људи у непознатом правцу и то је било стално, свих ових година док се није дошло до нечега када смо почели истраживати. Е онда сам ја други дан ишла, међутим....

Председник већа: Сутрадан, извињавам се што?

Сведок Аница Виштица: Да.

Председник већа: Трећи, дакле 09.?

Сведок Аница Виштица: Да. Исти тај један, мислим ја људе те сликовито би га знала, оно, он је и са да мени у мом мозгу што се каже насликан, био у аутобусу....

Председник већа: Исти он? На кога мислите?

Сведок Аница Виштица: Исти.... молим? Не овај што се терети, него други који је био мени у стану и који је био тамо када смо ми требали мост прећи и онако ме гледа нормално да вам није лагодно, шутим и са својом дјецом ћу кренути и кажем једноставно ево то је тако било.

Председник већа: И отишли сте?

Сведок Аница Виштица: Отишла сам тај други дан, и у Новој Градишки су ме дочекали тамо са мојом дјецом, моја сестра је дошла и њен муж по нас и тако смо ето, док се нисам опет овамо, кажем овамо кад сам ишла потраживати стан у Градишку, онда сам тако доживјела nelaгoду једну када ми је судија рекао да је оно требала сам неку потврду добити за стан, да сам ту живела, да је то наш стан и тако даље, вели Ви сте 1995. године изишли из свог стана. Реко господине 1992. смо ми кренули из Градишке и мој муж није изишао, како ћемо ми 1995. изићи из стана. Ја када тада нисам доживела да ми мозак искочи горе, е не знам, ако сам тада остала жива надам се да ћу и данас.

Председник већа: Добро, ако је то то што се тиче Вашег слободног излагања чега се сећате?

Сведок Аница Виштица: Па кажем једноставно ево и године своје носе и мој што се каже мозак, али то та сјећања мени....

Председник већа: Неке ствари ћемо морати разјаснити....

Сведок Аница Виштица: Добро.

Председник већа: Закон налаже којим се редом питања постављају. Ја ћу дати реч тужиоцу, па браниоцу, а онда и већу. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан. Хвала Вам што сте данас приступили, ја ћу имати само неколико питања, не бих много да Вас сада замарам, кажете да сте живели у Градишци до 1992. године.

Сведок Аница Виштица: Да, да.

Заменик тужиоца: Кажите ми је ли то улица Маршала Тита број 64?

Сведок Аница Виштица: Да.

Заменик тужиоца: Јесте из тог стана напустили Градишку?

Сведок Аница Виштица: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми до те 1992. и напуштања Градишке, да ли је Ваш покојни супруг евентуално био политички ангажован?

Сведок Аница Виштица: Да.

Заменик тужиоца: Где је био политички ангажован?

Сведок Аница Виштица: Он је био у Вјећу грађана, изабран на бањалучком подручју за свој народ и заступао је свој народ као заступник у Сарајеву.

Заменик тужиоца: Кажите ми, када кажете свој народ, на који народ мислите?

Сведок Аница Виштица: Ма опћенито, мислим за то подручје.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми по Вашој оцени како бисте оценили да ли је Ваш супруг био један од виђенијих грађана у Градишци, у то време?

Сведок Аница Виштица: Био је виђен и признат и поштен, што је маса људи потврдила да је једна велика штета што је то направљено.

Заменик тужиоца: Кажите ми приликом давања исказа те 2005. пред Окружним тужилаштвом Бања Лука, говорили сте о малтретирању пре свега телефонском и пре тога?

Сведок Аница Виштица: Апсолутно.

Заменик тужиоца: Да ли можете да нам појасните какво је то телефонско малтретирање било?

Сведок Аница Виштица: Па по ноћи би звонио телефон, у неко доба ноћи, по два пута, три пута ноћу и муж никад није дао се ја јавим, него би он не би ли препознао глас, међутим нормално....

Председник већа: Је ли причао шта то говоре, шта то прете?

Сведок Аница Виштица: Ма оно једноставно ето кажем он је био и тајновит мало па оно, чак ми је и када су ишли једном у Сарајево на скупштину ту са колегама из Градишке, негде између Добоја и гдје тамо, исто су их тако пресрели, и хтјели су њега извадити из аута, али ето није.

Заменик тужиоца: Пошто сте рекли овде да сте покушавали прво, тих дана одмах после самог његовог нестанка, следећи и наредни, покушавали, употребили сте данас реч истраживали сте шта се могло догодити са Вашим супругом, па шта сте у међувремену чули сем тог што сте данас рекли да је отишао на испитивање полиције?

Сведок Аница Виштица: Па знате шта, овако како сам ја отишла онда је нормално људи који су долазили када сам долазила у контакт у Хрватској са неким, увјек би неко нешта рекао тако, тако, тако, али кажем изјаву је дао господин Мато Драгић, кажем сада је он умро, који је оно баш па не знам колико метара може бити али није пуно метара зграда која гледа у прозор, на те догађаје.

Заменик тужиоца: А када сте мало прие давали исказ, Ви сте рекли пријатељ који је умро, јесте то мислили на Мату Драгића?

Сведок Аница Виштица: Да. Он је баш гледао тај догађај кроз прозор.

Заменик тужиоца: Кажите ми у том аутобусу ко је још био са Вама од познатих суграђана Ваших, ко је путовало тај дан пут Хрватске?

Сведок Аница Виштица: Па знате шта са свих страна, из оних села и то, а господин Колар који је онде из једног села код Градишке, из Бокјанковца, он је изјаву дао, јер он је био колега са оптуженим у школи, од основне школе и знао га је оно баш....

Заменик тужиоца: Мислите на Николу Колара?

Сведок Аница Виштица: Да.

Заменик тужиоца: И он је том приликом био са Вама?

Сведок Аница Виштица: Он је напред сједио, баш оно све гледао.

Заменик тужиоца: Кажите ми сада сте овде причали, само нисам ја добро разумела па ако веће дозволи, дајте сам тај излазак када се више Ваш супруг не враћа, да ли неко евентуално улази у аутобус, или то се одиграва на неки другачији начин?

Сведок Аница Виштица: Није нико улазио унутра, него су пар људи извели вани и они су ушли унутра крвавих лица, и нормално паника је једна, мој је муж тако стајао, ја претпостављам да је он толико доживио тих претњи да је он слегнуте главе сједио са човјеком једним којег ја нисам тада познавала, него послје су ми кумови рекли ко је тај човјек, онда оно....

Заменик тужиоца: Када кажете кумови, ја се извињавам што Вас прекидам, на које кумове мислите?

Сведок Аница Виштица: Ма то су кумови наши из Градишке који знају овога човјека што је сјео поред мога мужа.

Председник већа: Што је, извињавам се?

Заменик тужиоца: Сео.

Сведок Аница Виштица: Што је сједио, оно сједало до сједала, и држали су двоје дјеце на себи јер толико нас је било у аутобусу да су свима дјеца била у крилу.

Заменик тужиоца: Па како Вам се зове кум?

Сведок Аница Виштица: Молим?

Заменик тужиоца: Па како Вам се зове кум?

Сведок Аница Виштица: Кум је Пауковић Драго који није тада ништа путовао, него познаје овога човјека јер он је мјештанин.

Заменик тужиоца: А када кажете овог човека, на кога мислите?

Сведок Аница Виштица: Не би вама сада то презиме више да кажем ја....

Заменик тужиоца: Кажите ми ли је Ви познајете Горана Шиника, овде осумњиченог?

Сведок Аница Виштица: Горана ја га, кажем Вам ја га у стану када сам требала иселити се из стана да би ствари неке изњела у другу, у кућу Жупног двора, он је био у стану и још двојица, а до тада га никад нисам видела нити ја знам оно човјека, него кад сам то све видела и када је ево....

Заменик тужиоца: А када је он то био у стану је ли можете да нам кажете отприлике је ли се сећате?

Сведок Аница Виштица: Па то је било.... које је то године Рената било?

Председник већа: Не, не.

Заменик тужиоца: Покушајте да се сетите сами.

Сведок Аница Виштица: Па 1991., 1992. почетком тако.

Заменик тужиоца: Значи пре овог догађаја?

Сведок Аница Виштица: Прије догађаја да. Прије догађаја, јер кажем ми нисмо боравили у стану, онда смо покушали бар те ствари у неку руку да спасимо, оно ето.

Заменик тужиоца: Што су долазила та тројица?

Сведок Аница Виштица: Молим?

Заменик тужиоца: Што су та тројица долазила, и међу њима Шиник?

Сведок Аница Виштица: Под оружјем да ми не би можда нешто направили. Они су, њих тројица са пушкама унутра били.

Заменик тужиоца: И шта су Вам рекли?

Сведок Аница Виштица: И ништа, можете нужне ствари узети, узела сам пар стварчица, јер ми је већ оне које су ми ствари биле везане ту са срце моје, у стану биле...

Заменик тужиоца: Јесам ја Вас добро разумела, они су ту били да надгледају шта ћете Ви изнети из стана?

Сведок Аница Виштица: Па не знам ја због чега, шта ћу изнети, шта не изнети, углавном су били ту, срце ти пукне.

Заменик тужиоца: А кажите ми.... то разумем. А кажите ми, је ли у том моменту био стан у Вашем власништву, односно Вашег супруга?

Сведок Аница Виштица: Апсолутно, јесте. Стан је био скроз кажем у нашем власништву.

Председник већа: А кажите ми после одласка у Хрватску, да ли Вам је познато ко је био у Вашем стану и боравио?

Сведок Аница Виштица: У мом стану, како сам чула, госпођа која је била када сам ја стан тражила, потраживала, Бабић Дијана, она је рекла да је господин био у стану.

Председник већа: Господин?

Сведок Аница Виштица: Шиник.

Председник већа: Име?

Сведок Аница Виштица: А јој Боже ми опрости, сада сам сва....

Председник већа: Овде присутни оптужени, је ли тако?

Сведок Аница Виштица: Да, присутни оптужени.

Заменик тужиоца: Кажите ми у Вашој изјави из 2005. године говорили сте о Вашој заови Морача Ружи.

Сведок Аница Виштица: Да.

Заменик тужиоца: И да је она имала извесна сазнања преко шефа полиције Весића о нестанку Вашег супруга?

Сведок Аница Виштица: Да.

Заменик тужиоца: Кажите нам где Вам се тренутно налази заова?

Сведок Аница Виштица: У [REDACTED]

Заменик тужиоца: У [REDACTED] кажите ми је ли можемо да добијемо њену адресу?

Сведок Аница Виштица: Можете. [REDACTED]

Заменик тужиоца: Не, не, ми ћемо то. Значи у [REDACTED] је у сваком случају?

Сведок Аница Виштица: Да, у [REDACTED]

Заменик тужиоца: И само још једно питање, говорили сте о фотографији некој коју сте данас и почели тај Ваш исказ....

Сведок Аница Виштица: Када сам давала исказ, та фотографија ми је некако оно у првом моменту и онда је рекао тај дотични господин и онда је мене нешто збунило да сам рекла оно да нисам сигурна у том смислу.

Заменик тужиоца: А данас шта кажете?

Сведок Аница Виштица: Данас кажем да сам сигурна.

Заменик тужиоца: Хвала Вам. Толико.

Сведок Аница Виштица: Јер кажем тај ми је лик остао упечаћен, тај дан не знам ни ја шта ми је било, смутила сам се сва, кажем и ћерка је давала изјаву, али ето она је тада имала 13 година, па ево не призна се, али ја мислим да би требало признати јер ја старим а дјеца су млада.

Председник већа: Браниоче, само укључите, представите се. Изволите.

Адв. Небојша Авлијаш: Сведок је у задњем питању рекао да је сада сигурна у то што није била сигурна оном приликом, када је давала изјаву претходни пут, како је сада дошло до те сигурности након толиког протеча времена, а у оно време када је давала изјаву није била сигурна, како то објашњава, ипак је то било ближе догађају, у то време 2005?

Председник већа: Чули сте питање.

Сведок Аница Виштица: Па кажем, тада сам тако нешто била збуњена да сам ја оно, и онда исто није прошло мало ја сам, али реко ваљда сада не смијем о овоме ништа, али кажем ја стојим иза тога да је то та слика, да је то тај човјек.

Адв. Небојша Авлијаш: У току исказа, чини ми се да је сведок рекао да је један од њих ушао у аутобус, а да то није иста особа која је била код ње у стану, може ли појаснити ко је то био, а да није иста особа која је била у стану? Спомиње се да је била у стану група од чини ми се тројице, међу којима се касније наводи да је овде окривљени, а онда се у једном тренутку исказа говори да то није иста особа, та која је ушла у аутобус и она која је била у стану, може ли то појаснити мало....

Председник већа: Ја ћу Вам да буде једноставније питање, која улога, ако сте препознали овде оптуженог као особу која је била у стану, шта је та иста особа, које радње је предузела код аутобуса?

Сведок Аница Виштица: Па стајали су, од аутобуса пар метара преко цесте, а ја нисам видела, није нико од полицајаца, ушао од њих у аутобус, него је само од стране....

Председник већа: Само сте га видели да стоји поред аутобуса?

Сведок Аница Виштица: Два, три метра, али су се они после приближили са аутом, тај Прчић неки кажем ја сам га први пут у Градишки видјела када сам потраживала стан од овога господина Мате, ћерка вели Ана то је тај Прчић. Кажем једноставно ја нисам те људе, оно имала сам свој посао, своју обитељ, бавила се, нисам ужи круг пријатеља у Градишки нормално знаш, а сада да би ја цјелу Градишку познавала, немогуће. А кажем није ушао у аутобус ниједан од тих него је само позван да изиђе мој муж.

Адв. Небојша Авлијаш: Добро, када смо већ код тога, на почетку исказа сведок је рекао да је било прозивање, какво прозивање, ко је то организовао и на основу чега, је ли то био неки списак, ко је све био прозиван, да ли цео аутобус или само неко поименице и на основу чега је било прозивање?

Сведок Аница Виштица: То је такво правило ваљда било, да се сви путници из аутобуса који требају прећи у Хрватску изиђу и један по један сад по списку се прозивају и како се прозива, тако улази унутра.

Адв. Небојша Авлијаш: Да ли су Вас прозвали?

Сведок Аница Виштица: Апсолутно.

Адв. Небојша Авлијаш: Када је био тај догађај улазак у стан, када сте рекли пре овог септембра 1992. године, када су они ушли јесу Вас нешто питали?

Сведок Аница Виштица: Ништа, ја сам....

Адв. Небојша Авлијаш: Можете описати тај догађај?

Сведок Аница Виштица: Ја сам, нисам ја истог момента када сам ја први, ишла сам по онај радну књижицу и муж је био унутра, и ћерка, и заова и њена ћерка и тај кум, да би ствари тако то и ја сам ушла унутра, остала сам затечена да тројица људи са пушкама унутра....

Адв. Небојша Авлијаш: У том тренутку када сте Ви ушли нису ништа говорили, је ли тако?

Сведок Аница Виштица: Ништа, немојте се госпођо плашити, у том смислу нешто, али кажем једноставно је било доста када сам видела те пушке и тако.

Адв. Небојша Авлијаш: Нису Вам рекли зашто су дошли?

Сведок Аница Виштица: Нису.

Адв. Небојша Авлијаш: Јесу Ваши укућани.....

Сведок Аница Виштица: Ја кажем, ја иза дошла па нису мени особно него само рекли немојте се госпођо плашити.

Адв. Небојша Авлијаш: Ваши укућани који су ту били пре Вас, када је та група отишла, да ли су Вам они рекли да су разговарали са њима?

Сведок Аница Виштица: Не.

Адв. Небојша Авлијаш: Било шта?

Сведок Аница Виштица: Не.

Адв. Небојша Авлијаш: Како су им отворили врата, јесу насилно ушли или?

Сведок Аница Виштица: Па они, кажем нисам ја сада питала јесу ли насилно ушли јер сам ја иза нормално дошла ко у своју кућу, не знајући да имам тако унутра некога.

Адв. Небојша Авлијаш: Добро, јесу Вам рекли да долазе по нечијем налогу, наређењу?

Сведок Аница Виштица: Не.

Адв. Небојша Авлијаш: Судском, ништа?

Сведок Аница Виштица: Кажем за моје знање, ја то....

Адв. Небојша Авлијаш: Јесте се уплашили том приликом?

Сведок Аница Виштица: Апсолутно.

Адв. Небојша Авлијаш: И сви ви, и Ваши укућани?

Сведок Аница Виштица: Па наравно. То је шок и дан данас.

Адв. Небојша Авлијаш: Да ли сте пријавили догађај полицији?

Сведок Аница Виштица: Није било ефекта.

Адв. Небојша Авлијаш: Не, не, питам да ли сте пријавили?

Сведок Аница Виштица: Не знам, муж јесте то пријавио, да.

Адв. Небојша Авлијаш: Пријавио је полицији?

Сведок Аница Виштица: Па он је пријављивао сваки....

Адв. Небојша Авлијаш: Добро, је ли полиција реаговала по томе ишта, по Вашем знању?

Сведок Аница Виштица: Па ето буди сигуран, ово, оно, али ево види се из приложеног шта је било, јер су они нама обећали, председник опћине, и да ће они нас као обитељ пребацити у Хрватску, у ауту њиховом.

Адв. Небојша Авлијаш: А који је председник општине?

Сведок Аница Виштица: Иваштанин.

Адв. Небојша Авлијаш: Зашто би вас пребацивали у аутомобилу у Хрватску, који је то разлог?

Сведок Аница Виштица: Па то су они обећали да ће нас пребацити тамо до мјеста гдје се, међутим није то урађено....

Адв. Небојша Авлијаш: Добро мислим који је разлог био да Вас пребацују у Хрватску?

Сведок Аница Виштица: Па зато што иде сав народ, треба ићи одатле, ево, кренули смо па је убијен....

Адв. Небојша Авлијаш: Да ли Вам је тог дана када је био у стану, окривљени, да ли Вам је рекао да ћете морати напустити стан и да ће он узети тај Ваш стан?

Сведок Аница Виштица: Ништа, он је мени рекао госпођо само Ви каже, идите вама ће Туђман дати стан, реко ја нећу у туђе улазити....

Адв. Небојша Авлијаш: Ко Вам је то рекао?

Сведок Аница Виштица: Господин Шиник.

Адв. Небојша Авлијаш: Па мало пре сте рекли да нисте уопште разговарали?

Сведок Аница Виштица: Ама, не да нисам разговарала.....

Адв. Небојша Авлијаш: Да Вам није ништа говорио?

Сведок Аница Виштица: Па говорио је тако, али није сада да је он рекао ово, оно, кажем то је рекао идите вама ће Туђман дати стан, реко ја у туђе нећу, па гдје

ћете, реко ако треба под камен ја ћу бити под каменом и онда сам рекла дабогда ви златном жлицом јели, ништа друго.

Адв. Небојша Авлијаш: Добро, значи ипак сте разговарали том приликом?

Сведок Аница Виштица: Па то сам рекла.

Адв. Небојша Авлијаш: Рекли сте у једном тренутку да су лица била униформисана?

Сведок Аница Виштица: Да.

Адв. Небојша Авлијаш: На крају исказа сте рекли да нисте баш сигурни да је било уопште било какве униформе?

Сведок Аница Виштица: У униформи су били у стану, у униформи су.....

Адв. Небојша Авлијаш: Не, не у стану, него тог дана, 02. септембра?

Сведок Аница Виштица: Тог дана 3 униформисана лица, међу којима је био господин Шиник и још један мршавији исто виши мало човјек и један је био у оној некадашњој сивој униформи полицијској, нижег раста.

Адв. Небојша Авлијаш: У каквој униформи је био господин Шиник?

Сведок Аница Виштица: Шареној.

Адв. Небојша Авлијаш: Како шареној, зелено, плаво, жуто, шта?

Сведок Аница Виштица: Па у жуто зеленој оној....

Адв. Небојша Авлијаш: Жуто зелена, добро. Каква му је коса тада била, је ли се сећате?

Сведок Аница Виштица: Црна.

Адв. Небојша Авлијаш: Је ли био дужа, краћа?

Сведок Аница Виштица: Па нормално краћа коса.

Адв. Небојша Авлијаш: Краћа коса је ли....

Сведок Аница Виштица: Па кажем те детаље човјек оно једноставно у том страху, гледам сада ја нисам мјерила косу која је дужина.

Адв. Небојша Авлијаш: Добро, то Вас нисам питао да ли сте мјерили, него по Вашем запажању је ли имао дужу косу, краћу косу?

Сведок Аница Виштица: Углавном имао је браду, то знам, а сада колика је коса била дугачка, мислим да је ту била нормална.

Адв. Небојша Авлијаш: Добро, када сте први пут чули да је Ваш покојни супруг убијен?

Сведок Аница Виштица: Па приче одмах убијен, па то је било након не знам кажем као су људи излазили тако је оно онај оно говори, онај оно, е онда када смо чули убијен, бачен у Саву, Сава га избацила, опет су их убацили, па су их они спалили.....

Адв. Небојша Авлијаш: Ко Вам је то све говорио, Ви сте отишли у Хрватску, у које место?

Сведок Аница Виштица: У Загребу сам била.

Адв. Небојша Авлијаш: У Загребу сте били, а од кога сте добијали те гласове?

Сведок Аница Виштица: Па добијала од људи који су касније излазили и тако.

Адв. Небојша Авлијаш: Јесте покушали тада преко Црвеног крста, или неке друге организације да сазнате истину?

Сведок Аница Виштица: Ја сам овамо када сам дошла потраживати стан кажем и то ме највише, у Хрватској сам дала Међународном црвеном крижу и покушавали смо, а да вам искрено кажем долазити овамо у Градишку први пут када сам крочила преко понтонског моста није било једноставно. И сада да бих ја, и дан данас ја у полицију нерадо улазим.

Адв. Небојша Авлијаш: Могу ли да закључим да сте те гласине чули тек када сте дошли у Загреб, значи то је већ крајем 1992. године?

Сведок Аница Виштица: Па то је ту, 1993. тако.

Адв. Небојша Авлијаш: А ипак сте поступак за проглашење несталога за умрлог покренули 1995. године и то у Љубушком? Зашто тамо и зашто тек тада?

Сведок Аница Виштица: Па тамо сам га одјавила мртвим, ја сам њега покренула из Загреба то према, како би рекла Суд за европска та права како ли се зове, био је у Бања Луци, тај један дио и за Сарајево сам послала.

Адв. Небојша Авлијаш: А када сте то пријавили?

Сведок Аница Виштица: 2002., је ли тако нешто. Углавном ту је то негдје било. Ја сам потраживала стан кажем, то ме толико раздрмало када ми је ово све да смо 1995. изишли из стана, онда ме то тако раздрмало и онда сам отуд кренула и камо среће да сам можда, и одатле сам кренула према томе, послала за Сарајево и онда је кренуло из Бања Луке и тако када је та депеша стигла.

Адв. Небојша Авлијаш: Предметни догађај је био 02. септембра?

Сведок Аница Виштица: Да.

Адв. Небојша Авлијаш: А Ви сте рекли да сте отишли у Хрватску 04. је ли тако?

Сведок Аница Виштица: 03. сам.

Адв. Небојша Авлијаш: Два дана нисте хтели да идете, је ли 04. или 03?

Сведок Аница Виштица: Не нисам хтјела, него вратила сам се да би нешто сазнала за мужа. Да сам прешла рекли би он је отишао са њом и то би било то.

Адв. Небојша Авлијаш: И коначно је ли то било 03. или 04.?

Сведок Аница Виштица: 03.

Адв. Небојша Авлијаш: 03. сте отишли у Хрватску?

Сведок Аница Виштица: Да.

Адв. Небојша Авлијаш: А реците ми за то време када сте се вратили, да ли Вас је неко присиљавао да напустите стан, да ли је окривљени Шиник долазио до Вас, до стана и говорио Вам да напустите?

Сведок Аница Виштица: Када сам се вратила поновно.

Адв. Небојша Авлијаш: Када сте се поново вратили, да, за тај дан? За тај један дан?

Сведок Аница Виштица: Не, тај дан ја нисам у стану била више. Фактички ми нисмо у стану ноћивали.

Адв. Небојша Авлијаш: А где сте били?

Сведок Аница Виштица: Били смо код кумова, код мужеве сестре и тако, јер ми како смо из стана оно изашли, али дођемо обићи, обилазио је сусјед један и тако.

Адв. Небојша Авлијаш: И само још једно питање, рекли сте да је стан био Ваш, тачније Вашег супруга, је ли то било у својини или у откупу, је ли то било станарско право?

Сведок Аница Виштица: То је станарско право било, које сам ја после откупила па сам га добила овамо када сам га потраживала.

Адв. Небојша Авлијаш: Добро, јесте ли у току поступка имали некакав спор са окривљеним Шиником?

Сведок Аница Виштица: Не. Тада није било Шиника тамо.

Адв. Небојша Авлијаш: А није било Шиника.

Сведок Аница Виштица: Не, Шиник је био отишао....

Адв. Небојша Авлијаш: А да ли Вам је било познато да је осим њега било још неколико лица пре њега?

Сведок Аница Виштица: Само је ова Бабић Дијана била у стану, са својом дјецом и она је изишла из стана када сам га ја добила.

Адв. Небојша Авлијаш: И само још на крају, ако председниче дозволите, сведок је одговарао, да, одговарао је, да ли може да сада изврши препознавање овде присутног пошто је рекао да је то лице не окренувши се, није га ни погледала пажљиво да ли је то та особа, и с обзиром да га је описивала и по висини, ја бих волео да он устане и да се окрене и да каже да ли је то та особа.

Председник већа: Устаните Шиник.

Сведок Аница Виштица: То је 23 године, је, ја, само сте тада имали браду, ја бих Вас лијепо молила, ако ми дозвољавате, да га питам зашто сте то направили....

Председник већа: Не, не, не, то само да утврдимо да ли је, и како је, и шта је.

Адв. Небојша Авлијаш: Да ли јесте то ћемо да видимо. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Шиник имате ли Ви питања.

Опт. Горан Шиник: Па немам, пола ствари нисам чуо.

Председник већа: Како нисте чули?

Опт. Горан Шиник: Па нисам чуо пола ствари.... ову госпођу сам чуо малтене све.... шта да питам.

Председник већа: Ја имам питања за Вас. Данас сте рекли да сте напустили Градишку сутрадан, то значи 03. септембра?

Сведок Аница Виштица: Да.

Председник већа: А приликом давања изјаве у Окружном тужилаштву Бања Лука 21.02.2005. године рекли сте 04., чак сте рекли и након 2 дана?

Сведок Аница Виштица: Вјерује ми ево немојте ме, јер кажем ја сам....

Председник већа: Ја морам да Вам предочим дакле неке разлике.... када Вам је било свежије?

Сведок Аница Виштица: У реду.

Председник већа: Протекло је од тада знате доста времена 2005. – 10 година од тада.

Сведок Аница Виштица: Кажем оно може бити да је било 04., кажем ја, више не могу ево и сада ми је ту и вруће не функционише ми мозак ни ништа, јер сам оно стварно претрпила штошта док сам, у задње време скроз више заборављам.

Председник већа: Добро, значи могуће да је било и 04.?

Сведок Аница Виштица: Могуће је да.

Председник већа: Ви сте у аутобусу, спремате се да кренете, у колико наврата је Ваш супруг извођен из аутобуса и враћа се у аутобус?

Сведок Аница Виштица: Па сви смо скупа изишли, и онда када смо сјели у аутобус сви смо били прозвани....

Председник већа: Добро, сви сте били прозвани, па сте сели у аутобус?

Сведок Аница Виштица: Па смо сјели у аутобус.

Председник већа: Добро, и?

Сведок Аница Виштица: И наједном кажем њега су позвали, господин Виштица Марјан нека изађе.

Председник већа: Је ли знате ко је то изјавио, ко је то изговорио?

Сведок Аница Виштица: Не би ја то знала.

Председник већа: Али тај неко није улазио у аутобус, колико сам разумео?

Сведок Аница Виштица: Не, то је само са врата отуда викнуто.

Председник већа: И он је изашао и више га нисте видели?

Сведок Аница Виштица: Па изашао је, но шта ће.

Председник већа: Да ли се сећате да је, рекли сте приликом давања тог исказа 2005. године, да је неко на стакло покуцао, једно униформисано лице, да ли се сећате тога?

Сведок Аница Виштица: Ја, куцали су са десне стране у аутобус.

Председник већа: Неко је дакле куцао?

Сведок Аница Виштица: Па покуцали, да онако.. .

Председник већа: И шта је радио тај што је куцао?

Сведок Аница Виштица: Па ништа, само покуцао и ето, ваљда је то неки знак био.

Председник већа: Зато што сте онда рекли особа са униформом која је имала браду?

Сведок Аница Виштица: Да.

Председник већа: Је показао да мој муж Марјан изађе из аутобуса, што је он и учинио?

Сведок Аница Виштица: Кажем вам није, када је куцано није говорено ништа, него је директно са врата како смо улазили на предња врата, неко је рекао господин Марјан Виштица нека изиђе.

Председник већа: Зато што сте у овом исказу рекли да је неко покуцао и да је руком показао да Марјан изађе напоље?

Сведок Аница Виштица: Можда сам ја то рекла али кажем ево сада се ја тога више, ја моје је сјећање да није кажем можда сам тада рекла, али ово....

Председник већа: Након тога сте рекли да је разговарао са неком тројицом, а онда се вратио у аутобус, тако сте рекли тада, зато Вас питам колико пута је улазио и излазио, јер данас...?

Сведок Аница Виштица: Не, само смо тада сви скупа изишли, ја и он и двоје дјеце смо стајали скупа са људима и он је....

Председник већа: Док су вас прозивали?

Сведок Аница Виштица: Док су прозивали и онда када смо ми дошли на ред ушли смо како нас је прозивало тако смо ушли.

Председник већа: Из овог исказа произилази, који сте дали пред Окружним тужилаштвом Бања Лука 2005. године, након прозивања сте ушли сви у аутобус, спремали се да кренете, неко је куцнуо на прозор, тако тамо стоји, у том исказу, позвао га руком да изађе па је он изашао сам, па је разговарао 10-так минута са том тројицом, поздравио се, па се вратио у аутобус, да ли се тога сећате?

Сведок Аница Виштица: Сада се ево више ја тога стварно....

Председник већа: Дакле да је изашао сам и да га је неко позвао, па се онда вратио, тога се не сећате?

Сведок Аница Виштица: Ја, моје је сјећање је да када смо ушли у аутобус нико није, док није са врата предњих га позвао да изиђе.

Председник већа: Колико је људи било ту у близини аутобуса?

Сведок Аница Виштица: Јако пуно људи....

Председник већа: Колико је аутобуса било који су се спремали да крену?

Сведок Аница Виштица: Па испред је отишао један аутобус из Градишке, а онда је један из Бања Луке који је ишао и сада смо ми наш аутобус је остао сам.

Председник већа: Је ли било иза, када кажете сам, значи није било иза?

Сведок Аница Виштица: Не, само је људи било иза који су призор гледали. И када сам ја изишла из аутобуса и рекла....

Председник већа: Колико је било људи око аутобуса?

Сведок Аница Виштица: Па било их је доста.

Председник већа: 50-так, 100, 20?

Сведок Аница Виштица: Па ту....

Председник већа: Отприлике?

Сведок Аница Виштица: 50-так, најмање.

Председник већа: Колико је од тих најмање 50-так било униформисано? Да ли их је било и колико отприлике?

Сведок Аница Виштица: Па били су униформисани ови који су тамо дочикали и народ уводили у неку кућицу....

Председник већа: А ту око аутобуса?

Сведок Аница Виштица: А око аутобуса оно, забиљежи тај моменат када је то мени речено да је он одведен на полицију, да ми можемо наставити пут, ја сам сама своју дјецу узела за руку и своју торбу и кренула сам да питам на полицију, а нисам се окретала и гледала колико има, само сам видела доста људи из позадине тамо које је растјеривала полиција да не гледају.

Председник већа: Да ли се сећате да ли је тада лице које сте мало пре погледали овде у судници, оптужени Шиник, куцао на прозор аутобуса, да ли се сећате тога?

Сведок Аница Виштица: Не могу да вам кажем то, ево овог момента ја то више....

Председник већа: Добро, колико Вам је фотографија показано?

Сведок Аница Виштица: Једна.

Председник већа: Једна. Где то, у тужилаштву?

Сведок Аница Виштица: Да.

Председник већа: У Бања Луци?

Сведок Аница Виштица: У Градишки смо то изјаву давали ја и ћерка. Дошао је господин у Градишку.

Председник већа: Дошао је, добро. Тада сте рекли овако „не могу са сигурношћу тврдити да се ради о особама које су биле поред аутобуса иако ми фотографија Шиник Горана асоцира на особу која је куцала на стакло аутобуса и који је био у мом стану у лето 1992. године“. Боравак у стану сте описали, али овог куцања на аутобус се данас не сећате?

Сведок Аница Виштица: Не сећам се тога вјерује ми, али кажем, не. Можда је куцао, ја више ево мозак не ради.

Председник већа: Моје питање је ако је ту било доста људи, кажете нека буде 50-так, нека је и 30, нека буде мање, како сте запамтили баш Шиника ако није предузео ниједну радњу по данашњем Вашем сећању?

Сведок Аница Виштица: Али стајао је ту упорно и кажем то су, те претње које су и онда логично је да нешто човек кроз то, али када су га други видјели и мени рекли то је, кажем они су ко кобци стајали тамо да опростите ево на овом изразу, гледали упорно у аутобус и оно и одмах сам слику имала ту из стана свога, а муж је само ћутио и мени је рекао да шутим. Можда да сам тог момента изишла, и ја и дјеца, можда би и ми били ликвидирани.

Председник већа: Добро, да ли се неко сетио неког питања можда у међувремену? Изволите.

Заменик тужиоца: Само додатно питање, сад рекосте да је муж Ваш, Вама сугерисао да само шутите, да ли то могу да закључим да је већ нешто наслућивао да се он већ.....

Сведок Аница Виштица: Па у њему је био страх страшан....

Председник већа: Зато што се ово снима, па треба да се ради и куца транскрипт, само сачекајте питање, да се не меша снимак. Кажите. Ајте поновите.

Заменик тужиоца: Значи описали сте како је Ваш супруг изгледао свесни да је та тензија, али да ли сте Ви закључили да је Ваш супруг већ био, да је нешто наслутио да ће се нешто незгодно догодити, да ли сте тај осећај имали сада када Вам данас описујете....

Сведок Аница Виштица: Ја нормало сад када је то све тако, он одведен да сам оно читала га у мислима да би могло нешто бити.

Заменик тужиоца: Рекли сте да сте били са две.....

Сведок Аница Виштица: Сви смо били...

Заменик тужиоца: Рекли сте да сте били са две млађе ћерке, само нам реците још колико су оне у то време имале година?

Сведок Аница Виштица: 13 и 8 година.

Заменик тужиоца: Хвала. Толико.

Адв. Небојша Авлијаш: Да ли осим Горана Шиника, овде присутног, познаје још, је ли чула за неког другог Горана Шиника, она лично?

Сведок Аница Виштица: Не.

Адв. Небојша Авлијаш: Колико је особа по Вашој процени било у аутобусу?

Сведок Аница Виштица: У нашем аутобусу?

Адв. Небојша Авлијаш: Да.

Сведок Аница Виштица: Па ја, до 50 људи, јер једни на другима смо били и ствари, ко стока...

Адв. Небојша Авлијаш: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Да ли нешто још имате да изјавите ако смо можда пропустили да Вас питамо...? Ја могу да Вас питам да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљеног?

Сведок Аница Виштица: Да.

Председник већа: Тужилаштво гони овде оптуженог, Ви се придружујете? Само морате рећи.

Сведок Аница Виштица: Да.

Председник већа: Добро. И да ли истичете имовинско правни захтев који сада не морате да определите. Дакле да ли истичете имовинско правни захтев и да ли га можете определити ако га истичете? Да ли тражите неку накнаду штете од окривљеног уколико буде оглашен кривим?

Сведок Аница Виштица: Па то ћемо видјети када буде послје.

Председник већа: Добро. Питања нема. Ви немате ништа више да изјавите, је ли тако?

Сведок Аница Виштица: Немам.

Председник већа: Сведок нема ништа више да изјави. Је ли имате трошкове неке? Довезли су Вас?

Сведок Аница Виштица: Јесу, јесу.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес се одлаже, наредни се заказује за:

25.09. 2015. године у 09.30 часова, судница 4, у овој згради.

То је то. Хвала Вам лепо што сте дошли.

Довршено.

Добро, дакле заменик тужиоца и бранилац траже да им се достави примерак транскрипта што се и одобрава.

Довршено у 15,25 часова.

Записничар

Председник већа-судија